

GRABIÉ BERNARD

A LA CALO DE BOUQUEIRAN

PÈR DURBI LOU TAIET...

De bon matin, en tetant uno pipeto sus lou lindau de sa boutigo, Fricot, lou barbejaire de Piólenc, esperavo li pratico, quand, pèr carriero, venguèron à passa Mesihoun et lou Tringlot:

— Hòu! faguè aqeste, siés bèn matinié! As dejuna?

— Pas 'ncaro, respoudegùè Fricot, preniéu un pau l'èr... intras que vous pague la gouto.

Se lou faguèron pas dire dous cop, li teto moust, e tant lèu estrema:

— Zino cridè lou barbejaire.

Mai Zino respoundié pas.

— Ié fai rèn, tambèn destouscaren ço que fau!

Em' acò, daverè d'un placard un flasque entamena emé tres got qu'abilamen, dins un vira d'ieue, aguè pana e rampli *rasibus*.

E trinquèron:

— À la tiéuno! À la vostro! Bon bèn!

Mesihoun, qu'avié grand gavai, traguè, d'uno goulado, tout lou bèure au pas di faiðu.

— A pas grand foutre, ta bevèndo venguè pièi en se panant li brego.

Lou Tringlot, qu'èro pu lipet, tastavo, à-cha degout, la liquor en estirant une bèbo de sèt pan de long.

— Que diàussi es acò, l'ami? A ni goust ni gousto!

Fricot niflè uno passado sus soun got, faguè peta sa lengo, aloungùè lou còu, en durbènt d'ieue coume de saliero, em' un èr de dire:

— Capouchin de sort! Me sarai engarça!

Justamen, Zino tirassant la groulo, davalavo lis escalié.

— Digo-me 'n pau, Zino, de que i'a dins aquelo fiolo: ei pas de pousoun, au mens!

Zino, vous dirai, a pu lèu fa un tour que dous; agantè la boutiho, la reluquè à travès lou jour, tirè lou castèu dins lou canoun, pièi, emé soun sang fla;

— Avès begu d'acò? Oh, vous fara pas mau! Mai, queto idèio! Ei l'aigo benido que n'en bagnavian li bouco dóu vièi Clamens, quand anavo mourir!.....

Coume Fricot, paure de iéu! vous ai souna pèr vous faire bèure uno bono gouto, e vous vuejarai bessai qu'un chiquet d'aquelo aigo claro, que tant benido que siegue, vau pas un gârri de Bounbouneto o de Gargaulo, bèu pouèmo dóu Soulèu!
